

[Malchau.]

jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Vedtagelse her i det høje Ting.

P. N. Petersen (Røjle): Det er jo saare naturligt, at Befolkningen længes efter at faa Klarhed over, hvorledes Rammerne skal være for Luftbeskyttelsen i Fremtiden, og det er saare naturligt, at man med en vis Længsel afventer, hvilket Resultat den nedsatte Luftværnskommission kommer til, for det maa jo indrømmes, at det er ikke lysteligt at se paa de lidet pyntelige Luftbeskyttelsesrum, vi har her i Hovedstaden og mange andre Steder. Det var ønskeligt, at vi snart kom til et Resultat, saa at vi kunde vide, hvor vi var henne. Saa længe vi har Flygtningene her i Landet, er der imidlertid ikke noget at gøre. Vi maa forlænge Loven, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i det høje Landsting.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de forskellige Ordførere for den Tilslutning, de har givet til Lovforslaget.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Bjerre sige, at det er jo rigtigt, at der i Fjor Foraar blev nedsat en Kommission til Overvejelse af, under hvilke Former den fremtidige Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Luftangreb skulde ordnes. Denne Kommission har siden da arbejdet, og det er mig bekendt, at man for længere Tid siden inden for Kommissionen har nedsat et Underudvalg, der til Kommissionen skulde fremkomme med Forslag om den fremtidige Ordning. Det er mig endvidere bekendt, at dette Underudvalg er meget nær ved Afslutningen af sit Arbejde og formentlig vil kunne afgive Beretning til Kommissionen i Løbet af meget kort Tid, om faa Dage, og at man derefter vil kunne vente et Forslag fra Kommissionen. Dette Forslag maa dernæst til Behandling i Ministeriet, og saa vidt menneskelige Øjne kan se, skulde der være en Mulighed for, at man ved den kommende Rigsdagssamlings Begyndelse kunde fremkomme med et Forslag, før bliver det næppe.

Jeg forstaaer udmærket godt det, som baade det ærede Medlem Hr. Bjerre og det ærede Medlem Hr. Malchau var inde paa, at der er forskellige af Foranstaltningerne, man ønsker ophævet, f. Eks. Beskyttelsesrummene. Der er man dog ret vidt, idet man har sagt, at dèr, hvor Beskyttelsesrum ligger i Vejen for nødvendigt Byggeri, dèr, hvor de ligger i Vejen for Parkering, dèr, hvor de skæmmer alt for meget, er man

villig til at nedlægge dem. Saa kan en og anden maaske spørge: Hvorfor er de saa ikke nedlagt paa Raadhuspladsen, paa Blaagaards Plads og andre Steder? Ogsaa ude omkring i Provinsen kan de skæmme. Dertil er at sige, at der er ogsaa et Beskæftigelses-hensyn at tage. Man har fra Indenrigsministeriets Side i Sommer, da der var Tale om alt dette, og da der var Mangel paa Arbejds-kraft, sagt til de kommunale Myndigheder: tag og lad dem ligge, indtil man igen har Overskud af Arbejds-kraft. Nedbrydningen af disse Ting er et afgjort og udmærket Vinterarbejde. Men hele dette Spørgsmaal ligger altsaa for saa vidt i Smeltediglen i Øjeblikket. Det sikre er, at vi ikke har ønsket fra Indenrigsministeriets Side, og jeg har ikke kunnet tage Ansvaret for, at det hele blev ophævet. Jeg har maattet se saadan paa det, at det var rimeligt, at man bibeholdt Rammerne, saa at man paa Grundlag deraf kunde bygge en fremtidig Ordning op.

Til det ærede Medlem Hr. Malchau skal jeg sige, at Forholdet ligger jo saadan, at saa at sige hele Luftværnets Centraladministration er sat ind paa Flygtningeforsorgen. Det er den dette Arbejde paahviler. Derimod har Luftværnet ikke længere egentlige Bevogtningsopgaver. Den egentlige C B Tjeneste er saa at sige ophævet, og den Bevogtningsopgave, C Berne oprindelig havde, er overtaget dels af Militæret og navnlig af Politiet. Jeg vilde finde det meget beklageligt, om den Omstændighed, at der nu skal sendes saa og saa mange Tusinde Mand til Tyskland, skulde medføre, at vi maatte genindføre C B-Væsenet, og jeg kan sige, at saadan en Tanke er da heller ikke fremme. Derimod har man stadig det saakaldte C B U-Korps, men det foretager kun for en ringe Del Bevogtningstjeneste, dets Arbejde ligger i alt væsentlig i at udføre en vis Brandtjeneste ved Flygtningelejrene. Dette Korps er paa ca. 1 100 Mand, og jeg har været opmærksom paa, at det maaske var noget større, end der kunde siges at være strengt nødvendigt, naar Hensyn tages til de egentlige Opgaver. Jeg har i den Anledning ført visse Forhandlinger med Luftværnets øverste Ledelse og er blevet enig med den om, at man i Løbet af et halvt Aars Tid vil foretage en meget betydelig Indskrænkning af dette Korps, saa at det Antal, man naar til, kommer til at ligge et Sted mellem 500 og 600, vistnok nærmest det sidste Tal. Afviklingen skulde for saa vidt være bragt til Ende omkring 1. November, og den skulde medføre, at Udgifterne